

George Wagner, chinuit, legat pe o scară și aruncat de viu în foc, 1527 A.D.

George Wagner, din Emmerich, a fost arestat la München, în Bavaria, din cauza a patru articole de credință.

În *primul rând*, că preotul nu poate ierta păcatele. În *al doilea rând*, că el nu crede că un om îl poate coborî pe Dumnezeu din cer. În *al treilea rând*, că nu crede că Dumnezeu sau Hristos se află trupește în pâinea pe care preotul o pune pe altar, ci că este pâinea Domnului. În *al patrulea rând*, că el nu susținea credința că botezul cu apă ar avea vreo putere mântuitoare. Deoarece nu a vrut să renunțe la aceste articole, a fost chinuit foarte tare, astfel încât prințul a simțit o mare compasiune pentru el și a venit personal la el în închisoare și l-a îndemnat cu tărie în acest sens, promițându-i că îl va numi prietenul său toată viața sa. De asemenea, și tutorele prințului, l-a îndemnat cu stăruință să se lepede și, de asemenea, i-a făcut multe promisiuni. În cele din urmă, soția și copilul său au fost aduși în fața lui în închisoare pentru ca, în acest fel, să-l determine să se lepede. Dar nici el nu a fost mișcat în acest fel, căci a spus că, deși soția și copilul îi erau atât de dragi încât prințul nu-i putea cumpăra cu toată stăpânirea sa, totuși nu-l va părăsi pe Dumnezeu și Domnul său din cauza lor. Mulți preoți și alții au venit și ei la el, ca să-l convingă; dar el a rămas neclintit și statornic în ceea ce Dumnezeu îi dăduse să cunoască. De aceea a fost în cele din urmă condamnat la foc și la moarte.

După ce a fost dat în mâinile călăului și dus în mijlocul orașului, a spus: „Astăzi voi mărturisi pe Dumnezeul meu în fața întregii lumi.” Avea atâta bucurie în Hristos Isus, încât fața lui nu a pălit, nici ochii nu i-au arătat teamă, ci s-a dus la foc zâmbind, unde călăul l-a legat pe o scară și i-a legat la gât un săculeț cu praf de pușcă, la care a spus: „Fie ca aceasta să se facă în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh”; și după ce și-a luat rămas bun cu zâmbetul pe buze de la un creștin care se afla acolo, a fost aruncat în foc de către călău și și-a oferit în mod fericit duhul, în a opta zi a lunii februarie, 1527 A.D.

Cu toate acestea, șeriful, supranumit Eisenreich von Landsberg, în timp ce se

întorcea acasă de la locul execuției, călătorind pe cal; intenționând să prindă și alți frați, a murit brusc în timpul nopții, și a fost găsit mort în patul său dimineața, fiind astfel îndepărtat prin mânia lui Dumnezeu.

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.